

Sygn. akt II Ka 577/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SSO Agata Kowalska SSO Karol Troć (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Leszka Soczewki

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2020 r.

sprawy **skazanej A. P.**

na skutek apelacji, wniesionej przez skazaną

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 18 czerwca 2020 r. sygn. akt II K 191/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną orzeczenia kary łącznej przyjmuje art. 91 § 2 kk;

II. w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od skazanej na rzecz Skarbu Państwa 167,60 złotych kosztów sądowych postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 577/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 18 czerwca 2020 r. sygn. akt II K 191/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Obrazy przepisu postępowania, nakazującego zaliczyć na poczet orzeczonej kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności,</p> <p>2. Rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej, wynikający z niedostatecznego uwzględnienia jej postępów w resocjalizacji, młodego wieku, pierwszej izolacji więziennej, sytuacji rodzinnej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Skazana w osobistej apelacji de facto nie zakwestionowała braku objęcia wyrokiem łącznym skazania w sprawie II K 16/19 Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich, z której to karę pozbawienia wolności wykonano w całości przed wydaniem wyroku łącznego, wnosząc jedynie, by okres tej kary zaliczyć na poczet kary łącznej. Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim nie naruszył jednak przepisu art. 577 kpk, nakazującego wymienić okresy zaliczone na poczet kary łącznej. Przepis ten jest bowiem realizacją normy zawartej w art. 63 § 1 kk, zgodnie z którą „na poczet orzeczonej kary zalicza się okres</p>		

rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie”. Nie chodzi tu bowiem o jakiegokolwiek pozbawienie wolności w jakiegokolwiek sprawie, ale w tej sprawie, w której orzeczono karę. W wyroku łącznym oznacza to, że na poczet kary łącznej zaliczane są okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach, w których kary zostały połączone tym wyrokiem łącznym – a nie wszystkie okresy, również w sprawach, nie podlegających łączeniu. Czas trwania postępowania nie ma znaczenia dla bezwzględnie obowiązującego (i prawidłowo zastosowanego w brzmieniu z czasu orzekania) art. 85 § 2 kk, zgodnie z którym łączeniu podlegają kary wymierzone i **podlegające wykonaniu** (a więc takie, które nie zostały jeszcze wykonane) i nie może wpływać na to, czy wykonaną karę można czy nie można połączyć z innymi karami. W konsekwencji, niezależnie od długości postępowania, skazania w sprawie II K 16/19 nie można było objąć węzłem kary łącznej, a kary z tej sprawy odbytej – zaliczyć na poczet innych kar, objętych tym węzłem.

W pozostałym zakresie skarżąca słusznie nie zarzucała skarżonemu wyrokowi łącznemu nieprawidłowości w zakresie sposobu połączenia kar, orzeczonych w podlegających rozpoznaniu wyrokach jednostkowych ani też przyjętej przez Sąd zasady asperacji, prowadzącej do ustalenia wymiaru kary łącznej. W tym zakresie przedmiotowy wyrok łączny nie nosi w ocenie Sądu Okręgowego w niniejszym składzie cech nieprawidłowości i nie ma (mimo wykonania kolejnej kary, już objętej wyrokiem łącznym, a

orzeczonej w sprawie II K 448/17 Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim) podstaw, by z urzędu dokonać w tym zakresie jakiegokolwiek korekty, która nie byłaby sprzeczna z kierunkiem zaskarżenia wyroku łącznego.

Art. 85a kpk dodany od 1 lipca 2015 r. przewiduje, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa - choć istotne znaczenie mają również m.in. więzi przedmiotowo-podmiotowe pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, jak również ich liczba. Te i inne przesłanki zostały przez Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim uwzględnione w procesie oceny kształtu kary łącznej, jaka winna być orzeczona względem skazanej. Zasadnie Sąd I instancji uznał, że właściwą przy jej wymiarze będzie zasada asperacji. Przeciwno zastosowaniu zasady absorpcji przemawiałaby bowiem wielość popełnionych przez nią przestępstw (w tym w ramach ciągów przestępstw), głównie przeciw mieniu oraz wiarygodności dokumentów. Skazana sama wskazała w apelacji, że łagodniejsze środki oddziaływania nie osiągały wobec niej pożądanego skutku, dopiero izolacja penitencjarna uświadomiła jej nieopłacalność przestępstw. Na tym tle nie sposób byłoby racjonalnie dowodzić, że dla wdrożenia skazanej do przestrzegania porządku prawnego jako kara łączna wystarczy kara, niższa niż orzeczona w zaskarżonym wyroku kara łączna, stanowiąca zaledwie 2/3 sumy kar jednostkowych.

Tożsamość rodzajowa praktycznie wszystkich przestępstw przemawia zaś przeciwko zastosowaniu zasady kumulacji. „Surowość kary łącznej powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez oskarżonego przestępstw i musi być orzeczona w stopniu niezbędnym dla osiągnięcia celów indywidualnego oddziaływania. Stosowanie zasady pełnej absorpcji, jak i pełnej kumulacji, to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują uzasadnienie w zupełnie wyjątkowych sytuacjach" (wyrok SA w Katowicach z 7.03.2017 r., II AKA 486/16, OSA 2017, nr 6, poz. 12).

Łącząc kary 2x1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności, 1 roku pozbawienia wolności, 8 miesięcy pozbawienia wolności i 2x 6 miesięcy pozbawienia wolności, z uwzględnieniem zasad przewidzianych w art. 87 kpk, Sąd I instancji mógł ukształtować wymiar kary łącznej w granicach od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności do 6 lat pozbawienia wolności. Wymierzając A. P. łączną karę 4 lat pozbawienia wolności wziął pod uwagę wszystkie korzystne i niekorzystne dla skazanej okoliczności, wpływające na jej wymiar, ale też cele kary, a więc zarówno potrzebę jej społecznego oddziaływania w znaczeniu ukazania społeczeństwu, że powtarzalność lekceważenia nie tylko norm prawnych, ale i orzeczeń sądowych, nie spotyka się z pobłażliwością wymiaru sprawiedliwości, jak i indywidualnie wychowawczy jej charakter, zgodnie z którym nowo ukształtowana kara winna i skazaną motywować do zaprzestania łamania prawa w przyszłości. Sąd I instancji wziął tu również pod uwagę opinie z AŚ w W. G. i wynikające z niej

<p>pozytywne informacje o skazanej, jednakże deklaracja żalu i chęci poprawy, dobre zachowanie na terenie Zakładu czy w trakcie wykonywania tam pracy, nie mogą w ocenie Sądu odwoławczego przemawiać za uznaniem, że to wystarczy, by darować skazanej pięć z sześciu objętych węzłem kary łącznej kar, obniżając karę łączną do najniższej możliwej, tj. darować jej kary za szereg, w tym popełnionych w warunkach trzech ciągów, przestępstw, popełnionych przez nią z wyraźnym lekceważeniem poprzednich wyroków, gdy Sąd Rejonowy od kwietnia 2017 r. kilkakrotnie wyrażał do niej zaufanie, że odstąpienie od surowszego karania wystarczy dla osiągnięcia indywidualnych celów kary.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku łącznego i złagodzenie kary łącznej do 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, dodatkowo z zaliczeniem na jej poczet okresu wykonanej kary 7 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej w sprawie, nieobjętej wyrokiem łącznym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zaskarżony wyrok łączny podlegałby postulowanej zmianie tylko w przypadku stwierdzenia, że wymierzona nim kara jest niewspółmiernie wysoka, przy czym nie chodzi tu o dowolną niewspółmierność, ale tylko o niewspółmierność rażącą. Wskazane wyżej przesłanki zdecydowanie sprzeciwiają się orzeczeniu kary</p>		

łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji (lub nawet w wymiarze nieznacznie tylko poza pełną absorpcję wykraczającym. Sąd I instancji swobodnie kształtuje wymiar kary, a potencjalna korekta Sądu odwoławczego w zakresie tej kary nie byłaby na tyle znacząca, by różnicę między nimi można było uznać za rażącą. Z tego względu nie było podstaw do dokonania w zaskarżonym wyroku jakiegokolwiek korekty, a tym samym do uznania wniosku apelacji za uzasadniony. Jak wskazano wyżej, nie można też było na poczet kary łącznej zaliczyć okresu odbycia kary, orzeczonej w innej, niepodlegającej łączeniu sprawie.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>Konieczność zmiany podstawy prawnej wyroku łącznego</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>Łączeniu podlegały kary pozbawienia wolności, orzeczone w sprawach jednostkowych za przestępstwa i ciągi przestępstw. Taka sytuacja procesowa objęta jest regulacją art. 91 § 2 kk i to ten przepis, a nie przywołane w zaskarżonym wyroku art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk, wobec czego to art. 91 § 2 kk należało wskazać jako podstawę orzeczenia kary łącznej.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>

Generalnie całość wyroku łącznego – z modyfikacją w zakresie podstawy prawnej orzeczenia kary łącznej	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Niezasadność apelacji	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
podstawa prawna orzeczenia kary łącznej – jak w pkt 4	
Zwiążle o powodach zmiany	
Jak w pkt 4	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem	

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Mimo konieczności odbycia długoterminowej kary pozbawienia wolności i wynikających z tego ograniczeń możliwości zarobkowania oraz ciężących na skazanej zobowiązań odszkodowawcze Sąd uznał, że wobec odpłatnego zatrudnienia w AŚ uiszczenie wydatków postępowania odwoławczego nie będzie dla niej zbyt uciążliwe. Zauważyć przy tym należało, że koszty te wynikły w całości z zachowania skazanej, która nie ujawniając faktu ustanowienia w dniu 29 września 2020 r. obrońcy z wyboru (k. 139), w pismach z 28 września 2020 r. (k. 115) oraz z 12 października 2020 r. (k. 118) wprowadzała Sąd w błąd, że zachodzi potrzeba jej sprowadzenia na rozprawę odwoławczą, bo występuje bez obrońcy z wyboru, co doprowadziło do ustanowienia jej obrońcy z urzędu (i wygenerowania po stronie Skarbu Państwa kosztów jego wynagrodzenia).

7. PODPIS

--

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	skazana		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o karze		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana